

Smulor

Hela livet vi vandrar
och lär oss av andra
men om vi kunde bota vreden
kunde vi klara freden
dessvärre har vi blivit som göken
som fostrar ungar i andras bo
själv var jag en knopp sprungen ur sitt hölje
men fick ganska snart i mitt följe
pigor och drängar som i runda slängar
försökte lära mig allt jag inte förstod
att det på denna jord
finns lögnen ristade i blod
ångesten låg tung över mitt läger
inte var det en vacker häger
vart jag än mig vände
skuggorna jag kände
Visst är det så den som överlever
får bära skulden
för att den inte har vett att dö
med de andra
som nämndes mörkret klandra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren the wildcat med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten